

1 Samenvattend overzicht van het artikel (met behulp van chatGPT)

Het mysterie van de liefde

De tekst vertrekt vanuit het evangelie als bron om te ontdekken wie God is en wie wij zijn in zijn ogen. Centraal staat de oproep tot liefde: liefhebben zoals Jezus heeft liefgehad, tot het uiterste toe. Deze liefde is geen abstract ideaal, maar wordt concreet zichtbaar in het leven en vooral in het kruis van Jezus. Daar openbaart Hij zich als de Veelgeliefde Zoon en toont Hij dat ook wij geroepen zijn om veelgeliefde kinderen van God te zijn.

In het evangelie wordt de “geliefde leerling” (Johannes) voorgesteld als iemand die dicht bij Jezus blijft, vooral op moeilijke momenten. Terwijl andere leerlingen twifelen, vluchten of falen, blijft hij samen met enkele vrouwen en Maria onder het kruis. Liefhebbers – mensen die echt liefhebben – blijven trouw, ook zonder alles te begrijpen. Zij waken, luisteren en zien dieper. Johannes wordt zo een beeld van de leerling die met het hart leeft en openstaat voor Gods toekomst.

De heilige Geest leidt ons naar een liefdevol leven

Deze roeping geldt voor alle christenen. Door het doopsel zijn wij geliefde kinderen van God, niet door eigen verdienste maar door genade. Door de Heilige Geest worden wij gezonden om Gods liefde zichtbaar te maken in de wereld, vooral door barmhartigheid en vergeving. Zo wordt Gods liefde concreet ervaren door anderen.

Waar staat Maria in dit alles?

Maria neemt een bijzondere plaats in. Zij is de eerste die zich als “veelgeliefde” weet en volledig “ja” zegt tegen God. Als eerste gelovige en drager van de Heilige Geest is zij een voorbeeld voor alle gelovigen en voor de Kerk. Haar vreugde komt voort uit Gods genade en uit het besef dat zijn beloften werkelijkheid worden.

Niet begrijpen maar overwegen

Kenmerkend voor Maria is dat zij niet alles begrijpt, maar alles in haar hart bewaart en overweegt. Zij probeert het mysterie niet te beheersen, maar laat het in haar leven groeien. Ook in haar relatie tot Jezus blijft zij betrokken en gelovig aanwezig, zoals bij de bruiloft van Kana en onder het kruis.

Volgeling zijn

Aan het kruis krijgt Maria een nieuwe rol: zij wordt moeder van de geliefde leerling en daarmee van alle gelovigen. Zij begeleidt de leerlingen ook na

Jezus' dood, biddend en wachtend op de Heilige Geest. Zo wordt zij een moederfiguur die waakt, ondersteunt en gelooft waar anderen twifelen.

En wij?

De tekst besluit dat ook wij geroepen zijn om geliefde leerlingen te zijn. Daarvoor hebben wij Maria nodig als voorbeeld en als begeleidster: als zuster in het geloof en als moeder die ons helpt vertrouwen, luisteren en liefhebben. Zij wijst ons steeds naar Jezus met haar woorden: "Doe maar wat Hij u zeggen zal." Met haar hulp kunnen wij groeien in het besef dat wij Gods veelgeliefde kinderen zijn en die liefde doorgeven aan anderen.

2 Methodische suggesties

Vooraf dit: mogelijks is het interessanter om de onderwerpen van mei en juni onder elkaar te verwisselen. Maria past wel goed bij de meimaand. Maar het juni-onderwerp kan in sommige groepen die zouden wensen naar het kerkfestival in Antwerpen te gaan eind mei beter eerder aan bod te komen;

In dit gebal tijdig alle deelnemers/sters verwittigen!

- De vraag die gesteld werd toen dit onderwerp werd voorgesteld, was om de rol van Maria in het leven van christenen te bespreken. Vooral in veel vormen van volksdevotie neemt Maria een belangrijke plaats in. Daar samen over nadenken en dit samen bespreken is het hoofddoel van deze bijeenkomst. Wat hier volgt onder nr. 3 tot 5 is vooral bedoeld om dicht bij concrete mariale vroomheidpraktijken het diepe spoor te vinden van wat Maria voor veel eenvoudige christenen betekent.
- Laat de deelnemers praten over welke concrete praktijken van Mariabedevaart (ver, dichtbij), van samenkomen rond een Mariakapel, het bidden van de rozenkrans, of welke vormen van Mariadevotie ook, zij als zinvol beleven in hun relatie met Maria. En dit alles tijdens de voortdurend wisselende omstandigheden van hun leven. De bijdrage van Luc Van Hilst kan daarbij verdiepende aspecten en inzichten aanreiken.
- **Bijlage 2** bevat een tekst van Peter van Overbruggen naar Marti, *En Maria*. Voor wie een meer kritische - meer heel Bijbelse - benadering rond Maria wenst.
- **Bijlage 3** bevat het gebedsmoment.

3 Herbronnen bij de Bron – een kaars aansteken

Hilde Jaques, Herbronnen bij een kaars. Putten uit de Bron Ooit verschenen in *Oriëntaties voor parochiepastoraal bisdom Brugge*

Er zijn verschillende wegen naar de Bron. Veel mensen verlangen in het diepste van zichzelf naar God, om vanuit de verbondenheid met Hem hun leven richting te geven. Kan een kaars daarbij helpen? Zeker weten. Nog altijd zie ik het voor mij: het O.L.V.- beeld op de schouw thuis met een grote kaars ervoor. Die kaars brandde vaak, aangestoken door mijn moeder.

Ze had daar zo haar redenen voor, die we soms wel maar dikwijls ook niet kenden. Ze was moeder van 10 kinderen en had heel veel werk en weinig tijd om stil te vallen. Haar brandende kaars was haar gebed. Op die manier was Maria heel dicht bij haar. Het Mariabeeld heb ik niet meer, maar kaarsjes branden doe ik wel.

Er worden door heel veel mensen overal in de wereld kaarsjes aangestoken. Wat is de betekenis daarvan? Gezelligheid? Licht dat duisternis verdrijft? Tekenen van medeleven? Een uiterlijk teken van iets dat moeilijk onder woorden te brengen is? Dankbaarheid? Een vorm van bidden? Redenen genoeg dus om kaarsjes te branden. Vooral wanneer het slecht gaat met iemand steken veel mensen een kaarsje aan. Op dat moment is zo'n kaarsvlammetje niet zomaar een sentimenteel lichtje. Het is een symbool van warmte van de ene mens voor de andere en soms ook voor de Andere.

Als ik een kaarsje neem en het aansteek voor iemand anders, dan is er sprake van warmte en bezorgdheid van mij voor die andere mens. En als ik mij daarbij richt tot God/Maria en een gebed uitspreek, dan overstijgt dat mezelf en wordt die warmte nog groter. Dat kaarsje kan dan een hele dag blijven branden. Terwijl ik druk bezig ben, valt mijn blik af en toe op dat kaarsje en dan wordt dat opnieuw een gebed. Mijn gebed wordt zo herhaald en versterkt. Is het belangrijk voor God dat ik bid en kaarsjes brand? Ik denk het niet, God weet wat mij beroert en bezighoudt. Ikzelf heb dat gebed echter wel nodig om mijn relatie met God/Maria levendig te houden. Soms neem ik inderdaad veel te weinig tijd om stil te vallen en te bidden en dan kan zo'n brandend kaarsje echt wel een hulp zijn..

4 Open brief aan Maria vanwege Mieke

*(Kerk-in-zicht, bisdom Brugge, mei 2025, p. 14)*Dag Maria

Zo graag had ik je eens in levende lijve ontmoet om heel lang naar jou te luisteren en om je heel veel vragen te stellen. Over het leven en de liefde, over onzeker zijn en niet meer weten hoe het allemaal moet, over reizen en vluchteling zijn, over kinderen opvoeden en loslaten, over afscheid nemen en lijden, kortom, over mens zijn. Want hoe meer ik over je leven nadenk, hoe meer ik ook het gewoon menselijke in je ontdek, hoe meer ik je zie als de ons zo nabije vrouw, echtgenote en moeder die - net als wij - gewone alledaagse vreugden en verdriet heeft meegemaakt.

Heel veel dingen maken je voor ons zo herkenbaar. Je verwarring bijvoorbeeld, toen de engel je die verrassende boodschap bracht dat je moeder ging worden. "Hoe zal dat geschieden?" vroeg je. Je zou van minder... En dat je dan over de heuvels holt naar je nicht Elisabeth omdat je het blijde nieuws niet voor jezelf kon houden, maakt je zo echt menselijk.

Weet je, Maria, soms denk ik: je hebt zoveel ervaren en zoveel meegemaakt dat je wellicht uren had kunnen vertellen. En soms vraag ik mij af: waarom vinden wij zo weinig woorden van jou in de evangeliën? Je zei blijkbaar niet zoveel. Misschien omdat er zo weinig woorden zijn om uit te drukken wat heel

diep in je omgaat? Misschien omdat de diepste dingen van het leven toch niet te zeggen zijn? Ik weet het niet. Maar wat ik wel ontdek bij jou is de enorme kracht van je geloof, het enorme vertrouwen in God waardoor je in alle eenvoud kon zeggen "Mij geschiede naar uw Woord". Wij zeggen het zo graag net andersom "U geschiede naar mijn woord."

En daarom kijk ik naar je op, Maria, om dat godsvertrouwen dat als een rode draad doorheen je leven loopt. De woorden die van jou staan opgetekend zijn daar ook de uitdrukking van: het magnificat waarmee je je vreugde en dankbaarheid tegenover God uitjubelde vertelt ons iets over de diepe blijheid die je als gelovige kan ervaren; jouw moederlijke bezorgde vraag toen je je Zoon - eindelijk - in de tempel terugvond "Waarom heb Je ons dit aangedaan?" toont ons iets van Gods bezorgdheid voor elk van ons; jouw fijngevoelige opmerkingsgeest op de bruiloft van Kana toen je zei "Zij hebben geen wijn meer" licht ons iets op van Gods aandachtige blik op elk van ons. En jouw woord tot de dienaars "Doe maar wat Hij u zeggen zal" openbaart je geloof en vertrouwen in jouw Kind als Zoon van God.

Je leefde zo sterk in de overtuiging dat God je graag zag, dat je recht bleef in alle situaties van het leven, ook in de heel moeilijke, ook onder het kruis. En dat, Maria, maakt jou dan weer zo goddelijk: een vrouw van God, een vrouw aan God gegeven. Jouw hele leven lijkt wel een uitnodiging te zijn tot elk van ons, een oproep om diezelfde weg te gaan: vrouwen - en mannen - van genade worden: mensen die het leven als geschenk van God ervaren en Hem daarom heel nabij weten, ook in momenten van pijn en lijden, ook in situaties waar het enkel nacht en duisternis is. Dat lijkt soms een onmogelijke opgave, maar ook hierin ga jij ons voor, toon jij ons de weg naar hoopvol leven: het gebed.

Wat is bidden voor jou, Maria? Luisteren naar Gods Woord in de Schrift? Met de woorden van de psalmist zingen voor God? In de stilte van je hart zomaar bij Hem aanwezig zijn? Of is het Hem jouw diepste vreugde vertellen en met je eigen woorden alles watje meemaakt aan Hem toevertrouwen? Zo'n bidden, zo leven in verbondenheid met Hem zal jou wellicht gemaakt hebben tot wie je geworden bent: de blijde, gelovige, sterke vrouw, zachtmoedig en trouw, moeder van velen.

Maria, ik ben blij dat ik je zo mocht leren kennen, dat jij zo voor elk van ons Moeder en tochtgenote wil zijn. Dankjewel.

5 Uit Tertio nr. 46, maart 2026 Johan Van der Vloet, De onmacht van de ander en jezelf dragen: Maar ook Maria en Bach...

"In het christendom staat Maria symbool voor troost. Wat is er droeviger dan het beeld van een moeder die haar dode zoon in de armen houdt? De hemelse moeder is het symbool bij uitstek van de troost.

Het Mariabeeld is de meest gegeerde plaats in kerken waar mensen in tranen komen bidden. In processies wordt zij op handen gedragen. Willem Versteeg

van het bezinningshuis Huize Poustinia noemt de maagd “het symbool dat verwijst naar een vermogen in ons om het meest dierbare, het meest kwetsbare, diep in ons hart, levend te houden en tegelijkertijd verborgen tegen alle mogelijke invloeden die haar zouden kunnen corrumperen’. Ook dichter Bernard Dewulf zag in het Mariabeeld de genade als de beste vorm van chronische troost. Genade als iets wat we niet zelf in handen hebben, iets waarvoor we ontvankelijk zijn en dat ons overvalt. En dat brengt me bij het andere oude, misschien nog meer beladen woord ‘erbarmen’.” “Zou het toeval zijn dat Bach zijn cantate *Ich habe genug* - de cantate voor het evangelie van Lichtmis waarin de oude Simon zijn doodsverlangen uitspreekt - op dezelfde muziek zet als die van de aria *Erbarme dich* uit de Matteüspassie - wanneer Petrus schuld bekent voor het verraad van Jezus? Het *Erbarme dich* klinkt op het moment dat het doodsverlangen op zijn meest intense moment verschijnt. Het etymologisch woordenboek verwijst bij ‘erbarmen’ naar ontfermen en naar barmhartigheid, maar ook naar mededogen.” “Paul Moyaert zegt: ‘Barmhartigheid is de duisternis verdragen.’ Wat het doodsverlangen (*Ich habe genug*) verbindt met barmhartigheid (*Erbarme dich*), is de muziek van Bach, pure schoonheid. En dat lijkt me een mogelijk antwoord wanneer de empathie en de hoop ontoereikend blijken: schoonheid. Is het niet daarom dat we musea blijven bezoeken om ons te voeden met de schoonheid van oude meesters? Is het niet daarom dat we tijdens de Goede Week naar concertzalen trekken om de Matteüspassie telkens opnieuw mee te maken of we de verschillende versies van het door diverse componisten verklankte *Stabat Mater* blijven beluisteren? Dat maakt de cirkel rond: wanneer we het niet meer weten, wanneer het lijden ons absurd en ondraaglijk lijkt, belanden we via erbarmen en schoonheid opnieuw bij troost.

6 Gebedsmoment

5.1 Lied Lief Vrouwke

Gezongen door Conny Neefs, te beluisteren op (CTRL+klikken)
[Lief Vrouwke ik kom niet om te bidden - Connie Neefs](#)

Lieve Vrouwke,
ik kom niet om te bidden
maar om een poos bij U te zijn,
ik heb U niets te geven
niets te vragen deze dag
ik bezit alleen
de grote vreugde
dat ik U bekijken mag.

Lieve Vrouwke,
ik kom niet te spreken
maar om een poos bij U te zijn,

ik heb U niets te zeggen
niets te vragen deze dag
maar bewaar voor mij
de grote vreugde
dat ik u bekijken mag.

Lieve Vrouwke
ik kom niet om te zingen
Maar om een poos bij U te zijn,
Ik heb U niets te zeggen
niets te vragen deze dag

Maar ik denk dan aan
de grote vreugde

dat k' Moeder noemen mag.

5.2 Biddende bezinning op de tekst van het Weesgegroet

Een zelfde persoon bidt telkens een klein stukje van het Weesgegroet.

Een tweede persoon leest dan telkens de korte meditatieve bezinning.

Allen samen bidden het korte aansluitende gebed dat in vetjes is afgedrukt.

Wees gegroet, Maria,

Ik groet jou zoals God jou heeft gegroet, jou heeft omgeven met zijn tederheid.

Bid voor mij dat ik Gods groet in mijn leven mag beantwoorden met tederheid.

vol van genade.

Jij liet jezelf vullen door Gods Geest. Er was ruimte in jou voor zijn volheid van leven.

Bid voor mij dat ik niet vol blijf van mezelf, dat er ruimte is in mij voor genade.

De Heer is met u.

Je wist Hem nabij, zelfs in je zorgen, je niet-begrijpen, je lijden.

Bid voor mij dat ik alles wat op mijn levenspad komt, kan aanvaarden uit Gods hand.

Gezegend zijt gij boven alle vrouwen,

God heeft jou gezegend om zegen te kunnen worden voor anderen.

Bid voor mij dat ik zegen mag worden voor anderen als de Geest het leven in mij wekt.

en gezegend is de vrucht van uw lichaam, Jezus.

God, Redder, Bevrijder, jij hebt Hem in jouw lichaam gedragen en gevoed.

Bid voor mij dat ik mij door Jezus mag laten redden uit alles wat mensen neerhaalt en beklemmt.

Heilige Maria,

Jij was heilig, Maria, omdat je vol was van zijn Geest.

Bid dat het heilige ook mij mag bezitten en vervullen.

Moeder Gods,

Jij gaf God een thuis. Hij gaf jou onder het kruis als moeder aan ons.

Wees in mij de moeder van het goddelijke leven.

bid voor ons, arme zondaars,

Jij verbindt kwetsbare mensen met God.

Bid voor mij dat ik opnieuw mag beginnen, dat ik ten volle mens mag worden.

nu en in het uur van onze dood.

Niemand liet jij ooit in de steek, Maria.

Bid voor mij dat ik in duisternis, kwaad en dood vertrouw op jouw weg.

Amen.

Wie beaamt, zegt ja. Voor alle mensen heb jij ja gezegd tegen de engel.

Bid voor mij, Maria, wees jij mijn ja bij God. (Bron: Geïnspireerd door: Caritas van Houdt. *Bezinning bij het Weesgegroet*. Muurkranten, 2018, 14 pagina. *Gepubliceerd 22 .okt. 2018*)

2 Biddende bezinning op het Weesgegroet

5.3 Litanie tot Maria Caritas Van Houdt (*iemand bidt voor – allen antwoorden*)

Als onze wereld donker wordt	Maria bid voor ons (telkens)
Als twijfel ons verbittert en verscheurt	
Als wij geen vrede vinden in onszelf	
Als verzoening ons onmogelijk lijkt	
Als wij niet trouw zijn aan uw Zoon	
Als wij ons sluiten voor de liefde	
Als wij niet groeien in geloof	
Als wij kleinmoedig zijn in hoop	
Als leed ons moedeloos maakt en hard	
Als wij bang zijn voor de dood	

Als wij wachten op het licht	Maria sta ons bij (telkens)
Als wij danken om de schepping	
Als wij een stap naar vrede zetten	
Als wij ons met elkaar verzoenen	
Als wij trouw zijn in het kleine	
Als wij leven in de liefde	
Als wij de weg gaan van geloof	
Als wij ondanks alles hopen	
Als wij het lijden niet ontlopen	

Aan- en opmerkingen aan guido.debonnet@skynet.be